

**Polityka ochrony dzieci przed krzywdzeniem
w Zespole Szkół Ogólnokształcących Nr 7 w Gdańsku**

Spis treści

Preambuła.....	3
Rozdział I objaśnienie terminów.....	3
Rozdział II Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci...	5
Rozdział III Procedury interwencji w przypadku krzywdzenia dziecka.....	8
Rozdział IV Zasady bezpiecznych relacji pracowników szkoły z dzieckiem.....	12
Rozdział V Zasady ochrony danych osobowych dziecka.....	14
Rozdział VI Zasady ochrony wizerunku dziecka	15
Rozdział VII Zasady dostępu dzieci do Internetu.....	16
Rozdziały VIII Zasady rekrutacji i monitorowania personelu.....	17
Rozdział IX Monitoring stosowania Polityki.....	18
Rozdział X Przepisy końcowe.....	19

Preambuła

Zgodnie z przyjętymi w Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka zasadami, dzieci mają prawo do szczególnej troski, pomocy, szacunku oraz do pełnego i harmonijnego rozwoju osobowości. Wszystkim działaniom podjętym przez pracowników Zespołu Szkół Ogólnokształcących nr 7 w Gdańsku przyświeca troska o bezpieczeństwo i ochronę dobra dziecka, ze szczególnym zwróceniem uwagi na jego potrzeby.

Każde działanie pracowników oparte jest na obowiązującym prawie i wewnętrznych przepisach szkoły. Głównym celem jest realizacja przekonania, iż *„ludzkość powinna dać dziecku to, co ma najlepszego“* oraz zapewnić mu *„szczęśliwe dzieciństwo i korzystanie, zarówno w jego interesie, jak i w interesie społeczeństwa, z praw i swobód”*.

Rozdział I

Objaśnienie terminów

§ 1

1. Za pracowników oraz personel szkoły każdorazowo uznaje się osoby zatrudnione na umowę o pracę/umowę cywilnoprawną lub wykonujące zadania zlecone na terenie szkoły na mocy odrębnych przepisów (praktykanci, wolontariusze, pielęgniarki, higienistki, inne osoby).
2. Dzieckiem jest każda osoba do ukończenia 18. roku życia.
3. Opiekunem dziecka jest osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego przedstawiciel ustawowy (rodzic/opiekun prawny) lub inna osoba uprawniona do reprezentacji na podstawie przepisów szczególnych lub orzeczenia sądu (w tym: rodzina zastępcza).
4. Zgoda opiekuna dziecka oznacza zgodę co najmniej jednego z opiekunów dziecka. Jednak w przypadku braku porozumienia w zakresie wyrażenia zgody między opiekunami dziecka wymagane jest uzyskanie przez opiekunów dziecka rozstrzygnięcia sprawy przez Wydział Rodzinny i Nieletnich Sądu Rejonowego.

5. Zespół interwencyjny to zespół powoływany przez dyrektora szkoły w sytuacjach zagrożenia zdrowia i życia dziecka, w jego skład wchodzi: dyrektor, pedagog, psycholog, wychowawca klasy dziecka, osoba odpowiedzialna za Politykę ochrony dzieci w szkole, inne powołane przez dyrektora szkoły osoby. Skład zespołu interwencyjnego może być uzupełniony o przedstawicieli innych instytucji (np. Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej, Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie, Centrum Interwencji Kryzysowej, Policji, Sądu Rejonowego).

6. Przez krzywdzenie dziecka należy rozumieć każde zamierzone lub niezamierzone działanie oraz zaniechanie działań ze strony rodzica/opiekuna prawnego, które ujemnie wpływa na rozwój fizyczny lub psychiczny dziecka.

Wyróżnia się cztery wymiary tego zjawiska:

6.1. przemoc fizyczna – wszelkiego rodzaju działanie wobec dziecka, które powoduje urazy na jego ciele, np. bicie, szarpanie, popychanie itp.;

6.2. przemoc emocjonalna – jej celem jest naruszenie godności osobistej, ukierunkowana jest na wyrządzanie szkody psychicznej poprzez wyzywanie, warunkowanie miłości, emocjonalne odrzucenie, zastraszanie, nieszanowanie potrzeb, nadmierne wymagania w stosunku do wieku i możliwości psychofizycznych dziecka itp.

6.3. wykorzystywanie seksualne – obejmuje każde zachowanie osoby, które prowadzi do seksualnego zaspokojenia kosztem dziecka, np.: uwodzenie, ekshibicjonizm lub świadome czynienie dziecka świadkiem aktów płciowych, zmuszanie do oglądania pornografii, dotykanie miejsc intymnych dziecka lub zachęcanie dziecka do dotykania sprawcy, a także różne formy stosunku seksualnego;

6.4. zaniedbanie – brak zaspokojenia podstawowych potrzeb dziecka, zarówno fizycznych (np. właściwe odżywianie, ubranie, ochrona zdrowia, edukacja), jak i psychicznych (poczucie bezpieczeństwa, doświadczenie miłości, troski itp.).

7. Sojusznik dziecka – osoba niekrzywdząca dziecka, bliska dziecku, z jego rodziny lub najbliższego otoczenia.

8. Osoba odpowiedzialna za bezpieczeństwo dzieci w Internecie to wyznaczony ze stanowiska przez dyrektora szkoły pracownik, sprawujący nadzór nad korzystaniem z Internetu przez dzieci na terenie instytucji oraz nad bezpieczeństwem dzieci w Internecie.

9. Osoba odpowiedzialna za Politykę ochrony dzieci to wyznaczony ze stanowiska przez dyrektora szkoły pracownik sprawujący nadzór nad realizacją Polityki ochrony dzieci w instytucji.

10. Daną osobową dziecka jest każda informacja umożliwiająca identyfikację dziecka.

Rozdział II

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

§ 2

1. Pracownicy szkoły posiadają wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwracają uwagę na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci tj. wybranych informacji nt. warunków, sytuacji, sposobu funkcjonowania rodziny sprzyjających krzywdzeniu dzieci w danej rodzinie, które obejmują:

1.1. czynniki ryzyka związane z osobą dziecka:

- a) niepełnosprawność fizyczna lub/ i psychiczna
- b) przewlekła choroba
- c) specyficzne zachowania dziecka (nadpobudliwość, moczenie nocne, trudności ze spaniem, trudności z jedzeniem etc.)
- d) deficyty rozwojowe (problemy z nauką)
- e) dziecko z poprzedniego związku (nieakceptowane przez drugiego partnera)
- f) wcześniactwo, pochodzenie z ciąży mnogiej, dzieci bliźniacze
- g) dziecko odseparowane od matki tuż po urodzeniu
- h) dziecko niespełniające oczekiwań rodziców (np. co do płci)
- i) dziecko urodzone po śmierci poprzedniego dziecka

1.2. czynniki ryzyka związane z osobą rodzica:

- a) wczesne lub późne rodzicielstwo
- b) znaczna różnica wieku między matką a ojcem (powyżej 8 lat)
- c) niechciana ciąża, krótkie odstępy pomiędzy kolejnymi porodami
- d) poród bez zawarcia związku małżeńskiego z ojcem dziecka
- e) depresja poporodowa
- f) aktualnie niesatysfakcjonujący związek z partnerem
- g) doświadczanie krzywdzenia w obecnym związku
- h) krzywdzenie w historii poprzednich związków
- i) doświadczanie krzywdzenia w dzieciństwie
- j) upośledzenie umysłowe, choroba psychiczna, zaburzenia osobowości
- k) niepełnosprawność fizyczna
- l) przewlekła choroba
- m) uzależnienie od alkoholu, narkotyków, lekarstw etc.
- n) prostytuowanie się

1.3. czynniki ryzyka wynikające ze struktury i funkcjonowania rodziny:

- a) struktura rodziny: rodzina rozbita, wielodzietna, zastępcza, adopcyjna
- b) samotne rodzicielstwo
- c) rodzina niepełna czasowo (np. z powodu wyjazdów rodziców za granicę)
- d) posiadanie dzieci z różnych związków
- e) związek nieformalny
- f) małżeństwo mieszane etnicznie
- g) przewlekła choroba lub inwalidztwo w rodzinie
- h) zakłócenia w zakresie ról pełnionych przez poszczególnych członków rodziny (np. pełnienie przez dzieci ról dorosłych)
- i) niekorzystna sytuacja ekonomiczno-bytowa (np. trudne warunki mieszkaniowe – sanitarne, techniczne, zbyt duża liczba członków rodziny w jednym mieszkaniu/domu, bezrobocie etc.)
- j) rodzina wyizolowana społecznie
- k) długotrwałe konflikty w pożyciu małżeńskim
- l) uprzednia karalność, pozostawanie w zainteresowaniu sądu/Policji
- m) pobyty w placówkach interwencyjnych.

2. Pracownicy szkoły posiadają wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwracają uwagę na symptomy krzywdzenia dziecka, do których zalicza się między innymi:

- a) Dziecko jest często brudne, nieprzyjemnie pachnie.
- b) Dziecko kradnie jedzenie, pieniądze itp.
- c) Dziecko zebrze.
- d) Dziecko jest głodne.
- e) Dziecko nie otrzymuje potrzebnej mu opieki medycznej, szczepień, okularów itp.
- f) Dziecko nie ma przyborów szkolnych, odzieży, butów i innych przedmiotów codziennego użytku.
- g) Dziecko ma widoczne obrażenia ciała (siniaki, poparzenia, ugryzienia, złamania kości itp.), których pochodzenie trudno jest wyjaśnić. Obrażenia są w różnej fazie gojenia.
- h) Podawane przez dziecko wyjaśnienia dotyczące obrażeń wydają się niewiarygodne, niemożliwe, niespójne itp. Dziecko często je zmienia.
- i) Pojawia się niechęć przed udziałem w lekcjach w-f .
- j) Dziecko nadmiernie zakrywa ciało, niestosownie do sytuacji i pogody.
- k) Dziecko boi się rodzica lub opiekuna, boi się przed powrotem do domu.

- l) Dziecko wzdyga się, kiedy podchodzi do niego osoba dorosła.
 - m) Dziecko cierpi na powtarzające się dolegliwości somatyczne: bóle brzucha, głowy, mdłości itp.
 - n) Dziecko jest bierne, wycofane, uległe, przestraszone, depresyjne itp. lub zachowuje się agresywnie, buntuje się, samookalecza się itp.
 - o) Dziecko osiąga słabsze wyniki w nauce w stosunku do swoich możliwości.
 - p) Dziecko ucieka w świat wirtualny (gry komputerowe, Internet itp.).
 - q) Dziecko używa środków psychoaktywnych.
 - r) Dziecko nadmiernie szuka kontaktu z innym dorosłym (tzw. „lepkość” dziecka).
 - s) Dziecko moczy i zanieczyszcza się bez powodu lub w konkretnych sytuacjach czy też na widok określonych osób.
 - t) Dziecko ma otarcia naskórka, bolesność narządów płciowych i/lub odbytu.
 - u) W pracach artystycznych, rozmowach, zachowaniu dziecka zaczynają dominować elementy/motywy seksualne.
 - v) Dziecko jest rozbudzone seksualnie niestosownie do wieku.
 - w) Dziecko ucieka z domu.
 - x) Nastąpiła nagle i wyraźna zmiana zachowania dziecka.
 - y) Dziecko mówi o przemocy, opowiada o sytuacjach których doświadcza.
3. Jeżeli z objawami u dziecka współwystępują określone zachowania rodziców lub opiekunów to podejrzenie, że dziecko jest krzywdzone jest szczególnie uzasadnione. W tej sytuacji pracownicy szkoły zwracają szczególną uwagę na:
- a) Rodzic (opiekun) podaje nieprzekonujące lub sprzeczne informacje lub odmawia wyjaśnienia przyczyn obrażeń dziecka.
 - b) Rodzic (opiekun) odmawia, nie utrzymuje kontaktów z osobami zainteresowanymi losem dziecka.
 - c) Rodzic (opiekun) mówi o dziecku w negatywny sposób, ciągle obwinia, poniża i strofuje dziecko (np.: używając określeń takich, jak „idiota”, „gnojek”, „gówniarz”).
 - d) Rodzic (opiekun) poddaje dziecko surowej dyscyplinie lub jest nadopiekuńczy lub zbyt pobłażliwy lub odrzuca dziecko.
 - e) Rodzic (opiekun) nie interesuje się losem i problemami dziecka.
 - f) Rodzic (opiekun) często nie potrafi podać miejsca, w którym aktualnie przebywa dziecko.
 - g) Rodzic (opiekun) jest apatyczny, pogrążony w depresji.
 - h) Rodzic (opiekun) zachowuje się agresywnie.

- i) Rodzic (opiekun) ma zaburzony kontakt z rzeczywistością np.: reaguje nieadekwatnie do sytuacji, wypowiada się niespójnie.
 - j) Rodzic (opiekun) nie ma świadomości lub neguje potrzeby dziecka.
 - k) Rodzic (opiekun) faworyzuje jedno z rodzeństwa.
 - l) Rodzic (opiekun) przekracza dopuszczalne granice w kontakcie fizycznym z dzieckiem (na przykład podczas zabawy).
 - m) Rodzic (opiekun) nadużywa alkoholu, narkotyków lub innych środków odurzających.
4. W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka, pracownicy szkoły podejmują rozmowę z rodzicami, przekazując informacje na temat dostępnej oferty wsparcia i motywując ich do szukania dla siebie pomocy.

Rozdział III

Procedury interwencji w przypadku krzywdzenia dziecka

§ 3

1. W przypadku podejrzenia przez pracownika szkoły, że dziecko jest krzywdzone, pracownik ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania uzyskanej informacji wychowawcy klasy, a wychowawca klasy przekazuje informacje pedagogowi lub psychologowi oraz dyrektorowi placówki.
2. Wychowawca klasy w celu udzielenia pomocy dziecku co, do którego powstało podejrzenie, że jest krzywdzone podejmuje niezwłocznie wszystkie niezbędne działania określone niniejszą procedurą, ma możliwość uzyskania pomocy od pedagoga/psychologa i innych pracowników szkoły.
3. Wychowawca klasy wzywa opiekunów dziecka, którego krzywdzenie podejrzewa oraz informuje ich o podejrzeniu.
4. Wychowawca klasy i pedagog/psycholog diagnozują sytuację szkolną i rodzinną dziecka w zakresie swoich kompetencji na podstawie rozmów z dzieckiem, nauczycielami, oraz rodzicami i sporządzają plan pomocy dziecku.
5. Plan pomocy dziecku powinien zawierać wskazania dotyczące:
 - 5.1. podjęcia przez szkołę działań w celu zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, w tym zgłoszenie podejrzenia krzywdzenia do odpowiedniej instytucji;

5.2. wsparcia, jakie szkoła zaoferuje dziecku (jeżeli istnieje taka potrzeba, skierowania dziecka do specjalistycznej placówki pomocy dziecku);

6. Plan pomocy dziecku jest przedstawiany przez wychowawcę klasy i pedagoga/psychologa opiekunom dziecka z zaleceniem współpracy przy jego realizacji.

7. W sytuacji braku podjęcia współpracy przez rodziców/opiekunów prawnych przy realizacji planu wychowawca klasy lub pedagog/psycholog informuje opiekunów dziecka o obowiązku szkoły zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratury, policji lub sądu rejonowego lub przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego – procedura *Niebieskiej Karty*).

8. Po poinformowaniu opiekunów dziecka przez wychowawcę klasy lub pedagoga/psychologa – zgodnie z punktem poprzedzającym – dyrektor szkoły składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury/policji lub wnioski o wgląd w sytuację rodziny do Wydziału Rodzinnego i Nieletnich Sądu Rejonowego lub przesyła formularz *Niebieska Karta – A* do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego.

9. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.

§ 4

1. W przypadku przyjęcia przez pracownika szkoły zgłoszenia od dziecka, opiekuna dziecka lub innej osoby, że dziecko jest krzywdzone, pracownik ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania uzyskanej informacji wychowawcy klasy, a wychowawca klasy przekazuje informacje pedagogowi lub psychologowi oraz dyrektorowi placówki.

2. Wychowawca klasy w porozumieniu z pedagogiem, psychologiem szkolnym ocenia czy zagrożone jest życie i zdrowie dziecka.

3. W przypadku, kiedy życie i zdrowie dziecka nie jest zagrożone i sprawcą krzywdzenia nie jest rodzic/opiekun prawny wychowawca klasy i pedagog/psycholog podejmuje działania opisane w paragrafie 3 pkt. 2-8.

§ 5

1. W przypadku kiedy osobą przyjmującą zgłoszenie krzywdzenia dziecka lub podejrzewającą, iż dziecko jest krzywdzone jest pracownik niepedagogiczny szkoły, przekazuje on informacje pedagogowi szkolnemu lub psychologowi szkolnemu. Pedagog/psycholog podejmuje działania opisane w paragrafie 3 pkt. 2-8.

§ 6

1. W przypadkach, kiedy życie i zdrowie dziecka jest zagrożone (szczególnie dotyczących wykorzystywania seksualnego oraz znęcania się fizycznego i psychicznego o dużym nasileniu) dyrektor powołuje zespół interwencyjny.
2. Zespół interwencyjny sporządza plan pomocy dziecku, spełniający wymogi określone w § 3 pkt. 4 Polityki, na podstawie diagnozy sporządzonej przez wychowawcę klasy lub pedagoga szkolnego/psychologa oraz innych, uzyskanych przez członków zespołu, informacji.
3. W przypadku, gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosili opiekunowie dziecka, powołanie zespołu jest obligatoryjne. Zespół interwencyjny wzywa opiekunów dziecka na spotkanie wyjaśniające, podczas którego może zaproponować opiekunom zdiagnozowanie zgłaszanego podejrzenia w zewnętrznej, bezstronnej instytucji. Ze spotkania sporządza się protokół.
4. Plan pomocy dziecku jest przedstawiany przez wychowawcę klasy i pedagoga/psychologa opiekunom dziecka z zaleceniem współpracy przy jego realizacji.
5. Wychowawca klasy lub pedagog/psycholog informuje opiekunów dziecka o obowiązku szkoły zgłoszenia podejrzenia lub faktu krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura, policja lub sąd rejonowy lub przewodniczący zespołu interdyscyplinarnego – procedura *Niebieskiej Karty*).
6. Po poinformowaniu opiekunów dziecka przez wychowawcę klasy lub pedagoga/psychologa – zgodnie z punktem poprzedzającym – dyrektor szkoły składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury/policji lub wniosek o wgląd w sytuację rodziny do Wydziału Rodzinnego i Nieletnich Sądu Rejonowego lub przesyła formularz *Niebieska Karta – A* do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego.
7. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.

§ 7

1. W przypadku, kiedy osobą krzywdzącą jest rodzic/opiekun prawny dziecka dyrektor powołuje zespół interwencyjny.
2. Zespół interwencyjny sporządza plan pomocy dziecku, spełniający wymogi określone w § 3 pkt. 4 Polityki, na podstawie diagnozy sporządzonej przez wychowawcę klasy i pedagoga szkolnego/psychologa oraz innych, uzyskanych przez członków zespołu, informacji.

3. Wychowawca klasy i psycholog/pedagog poszukują sojusznika dziecka w najbliższym otoczeniu dziecka.
4. Zespół interwencyjny wzywa sojusznika dziecka na spotkanie, podczas którego przedstawiany jest przez wychowawcę klasy lub pedagoga/psychologa plan pomocy dziecku z zaleceniem współpracy przy jego realizacji. Ze spotkania sporządza się protokół.
5. Wychowawca klasy lub pedagog/psycholog informuje sojusznika dziecka o obowiązku szkoły zgłoszenia podejrzenia lub faktu krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (przewodniczący zespołu interdyscyplinarnego – procedura *Niebieskiej Karty*, prokuratura, policja lub sąd rejonowy).
6. Po poinformowaniu sojusznika dziecka przez pedagoga/psychologa – zgodnie z punktem poprzedzającym – dyrektor szkoły wszczyna procedurę *Niebieskiej Karty*, składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury/policji lub wnioski o wgląd w sytuację rodziny do Wydziału Rodzinnego i Nieletnich Sądu Rejonowego.
7. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.

§ 8

1. W przypadku, kiedy osobą krzywdzoną lub wobec, której istnieje podejrzenie krzywdzenia, jest uczeń pełnoletni podejmuje się odpowiednio działania z paragrafów 3 lub 4 lub 5 lub 6.
2. W przypadku, kiedy uczeń pełnoletni odmawia nawiązania współpracy z rodzicami/opiekunami prawnymi dyrektor szkoły wszczyna procedurę *Niebieskiej Karty*, o czym wcześniej informuje ucznia pełnoletniego.

§ 9

1. W przypadku kiedy osobą krzywdzącą jest inny uczeń szkoły stosuje się odpowiednio działania zawarte w *Informacjach o najważniejszych procedurach obowiązujących w Zespole Szkół Ogólnokształcących Nr 7 w Gdańsku*.

§ 10

1. Z przebiegu interwencji sporządza się kartę interwencji, której wzór stanowi załącznik nr 1 do niniejszej Polityki. Karta przechowywana jest w dokumentacji pedagoga/psychologa szkolnego.
2. Wszyscy pracownicy szkoły i inne osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych podjęły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

Rozdział IV

Zasady bezpiecznych relacji pracowników szkoły z dzieckiem

§ 11

1. Nauczyciel, wychowawca ma prawo pomagać dziecku w wykonywaniu ćwiczeń sprawnościowych, zadań ruchowych oraz zadań manualnych tylko za zgodą dziecka.
2. Pracownik szkoły nie ma prawa stosować wobec ucznia jakichkolwiek form krzywdzenia.
3. W sytuacjach ewentualnego zagrożenia wypadkiem, kontuzją itp. pracownik szkoły:
 - 3.1. ma prawo odsunąć ucznia od źródeł zagrożenia,
 - 3.2. ma obowiązek wyprowadzić dziecko lub w przypadku ucznia niepełnosprawnego wynieść go w miejsce bezpieczne,
 - 3.3. w sytuacji ratowania zdrowia i życia dziecka ma obowiązek udzielenia uczniowi pierwszej pomocy.
4. W każdej sytuacji pracownik szkoły rzetelnie realizuje swoje obowiązki służbowe, w tym pełni dyżury międzylekcyjne stosując się do regulaminu dyżurów.

§ 12

1. Uczeń ma prawo do życzliwego, podmiotowego i godnego traktowania.
2. Pracownicy szkoły mają obowiązek zwracać się do uczniów z szacunkiem i życzliwością.

3. Nauczyciel ma obowiązek zwracania się do ucznia po imieniu bądź nazwisku. Nie powinien w żadnym wypadku traktować ucznia bezprzedmiotowo, np. używając zamiast imienia i nazwiska numeru z dziennika lekcyjnego (np. przy wywołaniu ucznia do odpowiedzi).
4. Pracownicy szkoły nie mogą używać wobec uczniów słów obraźliwych, dyskryminujących ich w oczach rówieśników oraz naruszających ich godność osobistą.

§ 13

1. Nauczyciel jest zobowiązany do równego i sprawiedliwego traktowania uczniów, stosując się do regulaminów i dokumentów wewnętrznych (Statut Szkoły Wewnętrzny System Oceniania, Przedmiotowy System Oceniania).
2. Nauczyciel ma obowiązek zapoznać uczniów z ich prawami i obowiązkami.
3. Personel szkoły respektuje prawa każdego ucznia bez jakichkolwiek dyskryminacji, niezależnie od rasy, płci i religii, poglądów, niepełnosprawności, wyników edukacyjnych etc.

§14

1. Pracownik szkoły nie może w celach prywatnych kontaktować się z uczniem, w szczególności bez wiedzy i zgody opiekuna dziecka osobiście, za pomocą telefonu, poczty elektronicznej, portali społecznościach itp.
2. Podczas wycieczek, wyjść edukacyjnych lub innych wyjątkowych sytuacji związanych z realizacją zadań statutowych szkoły dopuszcza się kontakt nauczyciela z uczniem za zgodą opiekuna dziecka z wykorzystaniem telefonów, poczty elektronicznej itp.
3. Pracownik szkoły nie powinien ujawniać swojego prywatnego numeru telefonu, adresu poczty elektronicznej, adresu zamieszkania wyjątek mogą stanowić kontakty z rodzicami.
4. Pracownicy szkoły mają obowiązek chronić dane osobowe uczniów, w szczególności ich adresy zamieszkania, adresy poczty elektronicznej, numery telefonów.
5. W celu realizacji zadań statutowych szkoły w kontaktach z uczniami i opiekunami dziecka zaleca się używanie służbowych telefonów i służbowej poczty elektronicznej, itp.

§ 15

1. W przypadku zaobserwowania przez pracownika szkoły zachowania autodestrukcyjnego ucznia pracownik/nauczyciel niezwłocznie informuje o zdarzeniu wychowawcę lub pedagoga/psychologa.
2. Wychowawca i pedagog/psycholog:
 - 2.1. udziela uczniowi natychmiastowego wsparcia, pomocy psychologiczno-pedagogicznej
 - 2.2. informuje opiekunów dziecka o zaistniałej sytuacji
 - 2.3. przekazuje opiekunom dziecka adresy instytucji udzielających specjalistycznej pomocy psychologiczno- pedagogicznej i psychoterapeutycznej.

Rozdział V

Zasady ochrony danych osobowych dziecka

§ 16

1. Dane osobowe dziecka podlegają ochronie na zasadach określonych w ustawie o ochronie danych osobowych z dnia 29 sierpnia 1997 roku (Dz. U. 2014 poz.1182).
2. Szkoła posiada Instrukcję Ochrony Danych Osobowych, która reguluje sposób zabezpieczenia, warunki udostępniania i przetwarzania danych osobowych dziecka.
3. Pracownik szkoły ma obowiązek zachowania tajemnicy danych osobowych, które przetwarza oraz zachowania w tajemnicy sposobów zabezpieczenia danych osobowych przed nieuprawnionym dostępem.
4. Dane osobowe dziecka są udostępniane przez pracowników szkoły wyłącznie osobom i podmiotom uprawnionym na podstawie odrębnych przepisów.
5. Pracownik szkoły jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych dziecka i udostępnienia tych danych w ramach zespołu interdyscyplinarnego powołanego w trybie ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U.2005 Nr 180 poz.1493).

Rozdział VI

Zasady ochrony wizerunku dziecka

§ 17

1. W sprawach dotyczących reprezentowania szkoły a w szczególności, gdy dotyczą one dzieci, rodziców/opiekunów prawnych dzieci oraz nauczycieli i innych pracowników współpracę z mediami podejmuje dyrektor szkoły lub osoba przez niego wyznaczona.
2. Pracownik szkoły bez wyraźnej zgody dyrektora szkoły oraz opiekuna dziecka, wyrażonej w formie pisemnej, nie udostępnia przedstawicielom mediów informacji o dziecku ani o jego opiece.
3. Pracownikowi szkoły nie wolno umożliwiać przedstawicielom mediów utrwalania wizerunku dziecka (filmowanie, fotografowanie) na terenie szkoły bez zgody dyrektora szkoły i pisemnej zgody opiekuna dziecka.
4. W celu realizacji materiału medialnego można udostępnić mediom wybrane pomieszczenia szkoły. Decyzje w sprawie udostępnienia pomieszczeń podejmuje dyrektor szkoły.
5. Dyrektor szkoły zleca pracownikom szkoły przygotowanie wybranych pomieszczeń szkoły w celu realizacji materiału medialnego w taki sposób, by uniemożliwić filmowanie przebywających na terenie szkoły dzieci.
6. Przed upublicznieniem przez pracownika szkoły wizerunku dziecka należy uzyskać pisemną zgodę opiekuna dziecka.
7. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości takiej jak zgromadzenie, wyjazd zorganizowany, wycieczka, krajobraz, szkolna impreza, zgoda rodziców/opiekunów prawnych na utrwalenie wizerunku dziecka nie jest wymagana.

Rozdział VII

Zasady dostępu dzieci do Internetu

§ 18

1. Szkoła, zapewniając dzieciom dostęp do Internetu, jest zobowiązana podejmować działania zabezpieczające dzieci przed dostępem do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju.
2. Dostęp dziecka do Internetu za pośrednictwem sieci szkolnej możliwy jest pod nadzorem pracownika szkoły na zajęciach lekcyjnych i pozalekcyjnych w pracowni komputerowej, bibliotece szkolnej, czytelnii multimedialnej, salach lekcyjnych lub używając mobilnych stanowisk komputerowych.
3. Pracownik szkoły, pod którego nadzorem uczniowie mają możliwość korzystania z Internetu, na początku roku szkolnego zapoznaje uczniów z zasadami bezpiecznego dostępu do Internetu.
5. W ramach lekcji informatyki i lekcji wychowawczych przeprowadza się zajęcia i pogadanki na temat bezpiecznego korzystania z Internetu w zakresie:
 - a. komunikowania się;
 - b. nawiązywanie nowych znajomości (ograniczone zaufanie) w Internecie i ochrona swoich danych osobowych;
 - c. Netykiety, czyli zasady internetowego savoir-vivre'u,
 - d. prawo autorskie – kopiowanie i rozpowszechnianie materiałów, piractwo komputerowe, łamanie praw autorskich;
 - e. oprogramowanie zapewniające bezpieczeństwo w sieci (firewall, antywirusy, antyspyware itp.);
6. Pracownicy szkoły prowadzą ewidencję uczniów korzystających z dostępu do Internetu w bibliotekach i czytelnii.

§ 19

1. Dyrektor szkoły wyznacza pana Marcina Bigos jako osobę odpowiedzialną za bezpieczeństwo dzieci w Internecie.
2. Osobami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo dzieci w zakresie dostępu do Internetu są nauczyciele i pracownicy szkoły, którym powierzono do opieki lub użytkowania sprzęt

komputerowy (np. opiekunowie sal informatycznych, czytelnia multimedialnej, sal lekcyjnych, pracownicy administracji).

3. Osoba odpowiedzialna za bezpieczeństwo dzieci w Internecie zapewnia na wszystkich komputerach z dostępem do Internetu na terenie szkoły zainstalowane i aktualizowane:

- a. oprogramowanie filtrujące treści internetowe,
- b. oprogramowanie monitorujące korzystanie przez dzieci z Internetu,
- c. oprogramowanie antywirusowe,
- d. oprogramowanie antyspamowe,
- e. firewall.

4. Wymienione w pkt. 3 niniejszego paragrafu oprogramowania są aktualizowane przez wyznaczonego pracownika szkoły przynajmniej dwa razy w roku szkolnym.

5. Nauczyciele, pracownicy szkoły odpowiedzialni za bezpieczny dostęp dzieci do Internetu, o których mowa w pkt. 2 raz w miesiącu sprawdzają, czy na komputerach z dostępem do Internetu nie znajdują się niebezpieczne treści. W przypadku znalezienia niebezpiecznych treści, wyznaczony pracownik szkoły podejmuje próbę ustalenia, kto korzystał z komputera w czasie ich wprowadzenia.

6. Informację o dziecku, które korzystało z komputera w czasie wprowadzenia niebezpiecznych treści, nauczyciele i pracownicy szkoły przekazują wychowawcy klasy lub pedagogowi/psychologowi.

7. Wychowawca klasy Pedagog/psycholog przeprowadza z dzieckiem, o którym mowa w punktach poprzedzających, rozmowę na temat bezpieczeństwa w Internecie.

8. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej rozmowy wychowawca klasy lub psycholog/pedagog uzyska informacje, że dziecko jest krzywdzone, podejmuje działania opisane w rozdziale II niniejszej Polityki.

Rozdział VIII

Zasady rekrutacji i monitorowania personelu

§20

1. W celu zapobiegania krzywdzeniu dzieci zasady rekrutacji oraz weryfikacji kompetencji i motywacji pracowników do pracy w szkole obejmują:

1.1. wobec pracowników do pracy z dziećmi:

- a. ocenę przygotowania do pracy z dziećmi;

- b. weryfikację pod względem karalności;
 - c. fakultatywnie ocenę referencji z dotychczasowych miejsc pracy;
- 1.2. wobec wszystkich pracowników mających potencjalny kontakt z dzieckiem:
- a. udział w obowiązkowym, wstępnym szkoleniu z zakresu: *Polityki ochrony dzieci* – potwierdzonym zaświadczeniem, którego wzór stanowi załącznik nr 2;
 - b. złożenie oświadczenia o niekaralności za przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajowości oraz przestępstwa z użyciem przemocy na szkodę małoletniego, którego wzór stanowi załącznik nr 3.

Rozdział IX

Monitoring stosowania Polityki

§ 21

1. Dyrektor szkoły wyznacza panią psycholog Karinę Pomykałę jako odpowiedzialną za Politykę ochrony dzieci w szkole.
2. Osoba, o której mowa w punkcie poprzedzającym, jest odpowiedzialna za monitorowanie realizacji Polityki, za reagowanie na sygnały naruszenia Polityki oraz za proponowanie zmian w Polityce.
3. Osoba, o której mowa w pkt. 1 niniejszego paragrafu, przeprowadza wśród pracowników szkoły, raz do roku, ankietę monitorującą poziom realizacji Polityki.
4. W ankiecie pracownicy szkoły mogą proponować zmiany Polityki oraz wskazywać naruszenia Polityki w instytucji.
5. Osoba, o której mowa w pkt. 1 niniejszego paragrafu, dokonuje opracowania wypełnionych przez pracowników instytucji ankiet. Sporządza na tej podstawie raport z monitoringu, który następnie przekazuje dyrektorowi instytucji placówki.
6. Dyrektor wprowadza do Polityki niezbędne zmiany i ogłasza pracownikom szkoły nowe brzmienie Polityki.

Rozdział X
Przepisy końcowe

§ 22

1. Polityka wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.
2. Ogłoszenie następuje w sposób dostępny dla pracowników instytucji, w szczególności poprzez wywieszenie w miejscu ogłoszeń dla pracowników lub poprzez przesłanie jej tekstu drogą elektroniczną.